

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Cur canones non perfecte præsigant pro vnoquoque crimine, tempus &
mensuram poenitentiae. xxxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

ta componunt, vt aliter vulnera, aliter morbum, aliter tumores, aliter putredines, aliter caligines, aliter confectiones, aliter combustiones curent. Ita & spiritales medici, diuersis curationum generibus animarum vulnera sanare debent: sed quia hæc paucorum est, ad purum scilicet cuncta cognoscere, & curare, & mederi, atque vt in integrum salutis statum valeant reuocare, ideo solerter admonemus doctum quemque sacerdotem Christi, vt non ex suo sensu, sed secundum canonum statuta, & traditiones patrum vniuersa disponat, & conditionem vtriusque sexus, ætatem, paupertatem, causam, statum, personam cuiusque, pœnitentiam agere volentis, ipsum quoque cor pœnitentis inspiciat: & secundum hæc, vt sibi visum fuerit, vt sapiens medicus, singula quæque diiudicet.

Quod multi sint fructus pœnitentiæ. Cap. XXX.

Multi sunt pœnitentiæ fructus, per quos ad expiationem criminum peruenitur. Non enim tantum simpliciter illo pœnitentiæ nomine, salus æterna repromittitur, vt illud apostolicum: Pœnitementini, inquit, & conuertimini, vt deleantur peccata vestra. Et illud propheticum: Cùm conuersus ingemueris, tunc saluus eris, propter illum nudum gemitum, & propter illud nudum nomen pœnitentiæ, nullus saluabitur, sed per veram confessionem, & sacerdotis intelligentis cõsiliu, & per charitatis affectum, & per eleemosynarum fructum, peccatorum moles subruitur.

Ex dictis eiusdem.

Cur canones præfigant non perfecte pro vnoquoque crimine tempus & mensuram pœnitentiæ.

Caput XXXI.

Mensuram autem temporis in agenda pœnitentia, midcirco non satis apertè præfigunt canones pro vnoquoque crimine, vt de singulis dicant, qualiter vnumquodque emendandum sit, sed magis in arbitrio antistitis intelligentis relinquendum statuunt: quia apud Deum non tam valet mensura temporis quàm doloris, nec abstinentia tantum ciborum quàm mortificatio vitiorum. Propter quod tempora pœnitentiæ, fide & conuersatione pœnitentiu, abbrevianda præcipiunt, & negligentia protelanda existimant: tamen pro quibusdam culpis, modi pœnitentiæ sunt impositi, iuxta quos cæteræ perpendendæ sunt cul-

Ex dictis Hierony.

pæ, cum sit facilè per eosdem modos vindictam & censuram canonum æstinare.

De illis qui pœnitentiam sibi iniunctam adimplere festinant. Cap. XXXII.

Ex pœnitentiâ Romano.

V Numquemq; hominem accedentem ad pœnitentiam si videris acriter & assiduè stare in pœnitentia, statim remissius age aduersus eum. Qui verò potest ieiunare quod impositum est ei, noli prohibere, sed permittit: magis enim laudandi sunt hi qui celeriter debitum pondus persolvere festinant: quia ieiunium debitum est pondus, & sic amandum his qui pœnitentiam agunt, quia si ieiunauerit, & compleuerit, quod illi mandatum est à sacerdote, purificabitur à peccatis. Quòd si iterum ad pristinam consuetudinè peccati reuersus fuerit, sic est quomodo canis qui reuertitur ad vomitum proprium. Omnis itaq; pœnitens hoc solum debet ieiunare quod illi mandatum est à sacerdote, verumetiam postquam compleuerit ea quæ illi iniuncta sunt, debet quantum ipsi visum fuerit ieiunare. Si enim egerit ea quæ illi sacerdos præceperit, illa peccata tantum quæ confessus est remittentur. Si verò postea ex sua voluntate ieiunauerit, mercedem sibi acquirat, & regnum cœlorum. Qui ergo totam septimanam ieiunat pro peccatis, sabbato & dominica die manducet & bibat quicquid ei aptum fuerit: custodiat tamen se à crapula & ebrietate: quia omnis luxuria de ebrietate nascitur. Ideo beatus Paulus prohibuit dicens: Nolite inebriari vino, in quo est luxuria: non quia in vino est luxuria, sed in ebrietate.

Vt quotiescunque aliquis ad pœnitentiam accesserit, sacerdotes ieiuniis & orationibus cum eis communicare debeant. Cap. XXXIII.

Ex pœnitentiâ Theodo.

Quotiescunque Christiani ad pœnitentiam accedunt, ieiunia iniungimus, & nos communicare cum eis debemus in ieiunio, vnam aut duas septimas, aut quantum possumus, vt non dicatur nobis quod sacerdotibus Iudæorum dictum est à domino: *Vt vobis legisperitis, qui aggrauatis homines, & imponitis sup humeros eorū onera grauiâ, & im-portabilia, ipsi autē vno digito vestro non tangitis sarcinas ipsas. Nemo enim potest subleuare cadentē sub pōdere, nisi inclinauerit se vt porrigat ei manū. Neq; vllus medicorum vulnera infirmārium potest curare nisi fœtorib⁹ particeps*